

Ivan Tavčar

Rodil se je 28. 8. 1851 v Poljanah nad Škofjo Loko, v revni kmečki družini. Leta 1858 je začel šolanje v enorazrednici v Poljanah, ki ga je nadaljeval v Ljubljani. Nato se je leta 1863 vpisal na gimnazijo v Ljubljano, od koder se je prepisal na novomeško gimnazijo, nato pa spet nazaj na ljubljansko. Po koncu gimnazije 1871 se je odpravil na Dunaj, kjer se je vpisal na študij prava. Leta 1875 je postal odvetniški pripravnik v Ljubljani in se kmalu (1877) odpravil v Kranj, kjer se je zaposlil pri dr. Mencingerju. Leta 1880 se je vrnil v Ljubljano, kjer je ostal do smrti. Tu je 1884 odprl tudi lastno odvetniško pisarno. Politično kariero je začel v kranjskem deželnem zboru, kjer je skupaj s političnim sopotnikom Ivanom Hribarjem sestavljal jedro radikalne skupine liberalnega tabora. Pozneje je postal zmernejši in je bil do razpada Avstro-Ogrske med vodilnimi politikami kranjske liberalne Narodne napredne stranke (NNS). Nekaj časa je urejal tudi strankino glasilo Slovenski narod. V letih 1901- 1907 je bil državnozborski poslanec, od 1911 pa do leta 1922 je bil tudi ljubljanski župan.

Tavčar veja za najboljšega pisatelja pred Cankarjem.

Književne prispevke je začel objavljati v dijaškem lističu *Slavec*, svojo prvo pripovedko pa je objavil v *Slavljanskem jugu* pod naslovom *Primola* leta 1868. Snov je zajemal iz zgodovinskih dogodkov, največ pa iz vaško-grajskega sveta, delno tudi iz mestne zgodovine. V središču dogajanja je bila največkrat nesrečna ljubezen. Do leta 1876 se še čutijo vplivi mladostnega snovanja zgodb, viden je vpliv drugih domačih avtorjev, predvsem Jurčiča in Stritarja, pa tudi nemških. Po letu 1876 je začel počasi opuščati grajske in meščanske zgodbe ter se obrnil h kmečkemu življenju. V njegovemu slogu sta se prepletala realistično opisana zunanost in romantične značilnosti v doživljanju junakov. Na svoje knjige se je velikokrat podpisal s psevdonimom Emil Leon.

Seznam zgodb je naslednji: Holekova Nežika, Moj sin, Miha Kovarjev, Kobiljekar, Kalan, Kako se mi ženimo, Kočarjev gospod... Med najpomembnejša njegova dela pa nekako sodijo: Ivan slavelj, Vitae, vita mea, Mrtva srca, 4000, v Zali, Grajski pisar, Med gorami (zbirka pripovedk), Cvetje v jeseni... Njegovo najpomembnejše delo pa je *Visoška kronika*, ki govori o dogajanju v začetku 18. stoletja, ko se je končala 30-letna vojna.

